

Javnaðarmenn eiga ikki at brúka »dagblaðs-metodur«

Í Sosialinum leygardagin 21. jan. hevur ein qw, latið seg provokerað av fólka-flokkinum og Dagblaðnum til sama politiska skittferi sum Dagblaðið, við at draga persónlig og politikki óviðkomandi mál niður í tað sortudiki, feroyskur politikkar er vorðin, síðan maðkarnir Óli B. og Pauli Ellefsen trinu fram á politiska pallin.

Hesin qw kennir trongd til at gera eitt mótaloð á Dagblaðið og tess skammiligu skrivning, men ger hann seg eftir minum tykki sekan í somu skarnsgerð, sum hann skuldestir D.B. fyri, tá hann leggur eftir tveimum hampamonnum, ið ikki hava gjørt seg sekan í øðrum, enn at loyva sær at hava eina politiska hugsan, ið qw ikki dámar. Qw. skrivar: »... her í Sandoyinni hava vit ein kendan stovn, sum eitur Landsverkfrøðingurin, og kanni, hvør er stjóri og formaður, og hvussu pappirini eru hjá teimum«. Øll fólk vita, at báðir

menninir røkja arbeiði sitt bæði væl og virðiliga, og man qw verða nakað einsamallur í skuldsetning síni móttvegis formanninum hjá landsverkfrøðinginum, um hvussu hann er settur í starv. Maðurin hevði sum kunnugt undir drúgvu sjúkraløguni hjá undangongumanni sínum røkt leiðarastarv við á ein slíkan hátt, at tað var heilt nátturligt, at hann seinni varð settur.

Hesar reglur eru ikki skrivaðar, tí eg kenni nakra trongd til at verja Dagblaðið ella fólkaflokkin, men tí eg vil átala, at privatpersónar verða úthongdir í bløðunum, bert tí teir hava aðra politiska áskoðan enn ein sjálvur.

Mær kunnugt luttóku nevndu persónar ikki í almennum orðaskifti, og um teir gjørdur, var ongin orsök til at drigið teirra störv og arbeiði inn í orðaskifti, tá tað ikki á nakran hátt kann ávissast, at tað eru ósakligar orsøkir til at teir eru settir í tey.

Í politiskum stríði eigur man at stríðast við

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brevíni.

politiskum vápnum og ikki persónligum. Lat Dagblaðið verða einsamalt um skomminna, at draga persónlig og starvslig viðurskipti hjá einkultpersónum upp í politiska orðaskiftið.

Tí skal umbøn mín til blaðstjóran á Sosialinum verða, at slíkt í framtíðini verður lúkað burtur úr lesarabrevunum, so tey, sum royna at tvíhalda um seinastu leivdirnar av politiskum reinferi, ikki fáa slongt upp í nasarnar, at Sosialurin er líka ringur.

N.N.

vita hvørjum beini hann skal standa á. Vóna sjálvsrannsakn tjóðveldismanna eftir hetta val verður so fræg, at stútutu hábrøgdini fyri verða slept til frama fyri tí breiða semjupolitikki, lögting og komandi landsstýri tøva meira enn nakrantíð.

Verandi samgongukegl

og atgerðarloysi landsstýrisins hevur prógvað, at tjóðin ikki fótur sær politiskt ella vinnuliga um ikki Føroya Javnaðarflokkur aftur tekum um vølin. Álit fólksins til stjórnarhegni javnaðarmanna eiga vit — eisini millum veljarar hjá øðrum flokkum, og alt sum tað er vorðið fólk greiðari, at

politiskur tryggleiki ikki fæst uttan leiðslu Javnaðarflokksins, alt vónrikari gerast vit av vissuni um, at aðrir veljarar enn okkara egnu beinleiðis fara at stuðla hugsjónum okkara — hetta fyri at tryggja sær ta stjórn, meirlutin av Føroya fólki hóast alt ynskir.

Rán

»Adolfisk« prosentframingongd

Í fyrsta blaðið aftan á fólkatingsvalið 10. januar í ár gjørdi Óli Breckmann, blaðstjóri, óført burtur úr framingongd floks síns við valið og ikki minst burtur úr framingongdini í Vági, sum hann gjørdi upp til ikki minni enn 400 »adolfisk« prosent.

Men tað var meira enn á ein hátt, at valið her í Vági gjørdist »adolfisk«, tí fer ein at rokna sær fram til tær 60 atkvøðurnar, flokkurin vann her, so stavar meginparturin av teimum frá veljarum hjá flokki

Adolf Hansens, framprovokeraðar av einum valevni, Adolf plagdi at bjóða vágbingum til seinastu lögtingsvalin. Restina hevur ein ambitiesur fyrrv. tjóðveldismaður, men nú útblakaður úr flokkinum, syrgt fyri.

Samanborið við indoktrinerandi framferðina hjá hesum báðum jassunum, og nýtslu teirra av alt annað enn nývaskaðum vápnum, kann ein ikki siga annað enn, at úrslitið var soltið.

Við hesum persónum sum hjálparmonnum skal Ó.B. ikki rokna við nakrari undirleiku millum vág-

bingar til fólkaflokkin til eitt komandi val, umframt tað, at Ó.B. sjálvur ættarsprottin úr Vági — loyvir og stuðlar í blaði sínum dalking av fólkavaldum monnum í Vági, av Vágs bygð og av vágbingum sum heild.

Næsdagjarvt, um hann setir nésina upp eftir fleiri enn teimum vanligu 20-30 atkvøðunum her til valið í heyst.

Nei, gleðin um úrslitið av fólkatingsvalinum verður óivað sum hjá kellingini á sinni.

Hon var »stokkut«.

Vágbingur

Konen med æggene

Under denne overskrift, skriver vores gamle ærverdige (ud)lands kendte fru Dimmalætting, sin lederartikel tirsdag den 24. jan. 1984.

Til ære for vores brødre og søstre i sydøst, skrives lederen på dansk, hvad disse kommentarer også vil være, dog med en på forhånd dyb undskyldning, for den mishandling, det danske skriftmål får af en inkompetent.

Overkriften med dertil hørende eventyr, står som et lysende symbol på den tid, vores gamle fru Dimma lever i.

Dybt i parentes har vi en effektiv fangstflåde, og et energisk og opfindsomt fiskerikorp, men som det primære, og kronen på værket, en dygtig super salgsorganisation, der klarer skærende så eminent, at »det vækker beundring i samtlige omgivende kystlande«.

Princippet som samtlige omgivende kyststater beundrer, går i korthed ud på, at den færøske landskasse over finansloven køber fisk fra det opfindsomme fiskerikorp, og forærer til samtlige filetfabrikker på øerne. Disse supplerer dog med en pro forma pris, fra nogle få ører til lidt over 5 kr. max. pr. kg.

I sammenligning med beundrende kystlandes filetfabrikker, som har sin overvejende udgift i markedsprisen ved kaj-

kanten, er disse udgifter hos os nærmest lig nul, og må vist vække misundelse, mere end beundring.

Kært barn har mange navne. Og fru Dimma har i sin lederartikel også mange navne, for sin noble salgsorganisation, som fruen faldt næsegrus for, i sin bedste alder, og som hun tilbeder og forsvare med næb og kløer, mod alle eventuelle farer, selv dem i fantasien.

Det kære barn, som tildeles fruens mange skulderklap, har en meget let opgave, i forhold til de beundrende kystlandes salgsorganisationer. Det drager til markeds med en superkvalitet, der for torsk og kullers (for ikke at tale om endnu mere delikate konsumprodukter) vedkommende, har en udgiftsside, der er 9-12 kr. pr. kg. lettere, end andres produkter, takket være den færøske landskasses indsats.

Ofte disse facts er uden tvivl grunden til fru Dimmas påstand om, »at organisationens bedrifter har forskådet OS (læs de privilegerede) for, at stå ansigt til ansigt, med økonomiske problemer, af lignende art, som vore omgivelser«.

Furen har ikke hørt, eller glemmer, at vores fiskerikorp, for en stor del, og vores fiskeriflåde generelt, har lasten mere end fuld af problemer.

I sin gammelkonefantasi ser den senile frue dueller, mellem to eller flere færøske salgsorganisationer, og hun skræmmer med mosgroede islandske fortælle, men har heller ikke hørt om nuværende Coldwater, samt kooperative Samband, med fifty-fifty fiskeproduktsalg i sine regi.

Og fruen har vist heller ikke hørt om, at vores jydsk brødre og søstre, for en menneskealder siden, viste vores så højt beundrede system, vintervejen, og byggede et helt nyt, på total kooperativ basis for alt, der er i slægt med fiskeri og fiskeriflåde. At Jyderne står som de store beundrere, må vist være et tvivls spørgsmål.

Men sporene skræmmer siger Dimma, og viser til H.C. Andersens eventyr, samt mosgroede, begravede salgsorganisationer, i nærliggende beundrende kystlande, som bevismateriale, for sine advarsler.

Måske er der grund til fruens angstførmelser og aggressivitet. Lad os håbe det.

Undskyld jeg plaprede ud med fru Dimmas korrekte mentale tilstand, men er de i tvivl, så læs hendes lederartikel den 24. januar 1984.

Men venlig hilsen
Barn af nutiden

Ymsar søgur ganga

Landsstýrið týkist nú ikki longur at kunna semjast um so mikið sum tað at áseta dagin fyri lögtingsvalinum komandi.

Fólkaflokkurin sigur seg vilja hava val sum skjótast — helst tí teir av royndum vita, at seinasti rúsur teirra sum frálíður heldur man fara at roynast sum álvarsligir tímbermenn. Tí skuldi tað hent, at teir fingur eitt samúligt val, so er hóast hetta fremsta ætlan teirra ivaleyst at koma sær úr landsstýrinum. Og skuldi tilvildin tað so, at hinir flokkarnir ikki skuldu samst um landsstýrisleiðina, so hevði Fólkaflokkurin avgjørt ikki tikið av. Hartil munnu teir seg halda hava ov mikið at missa á gólvið.

Ábyrgdarloysi andstøðupolitikurin og undirbrotliga samgongulyndið hesi seinastu árin er helst tað, ið tænt hevur Fólka-flokkinum frægast og møgulega órógvad onkra hessini róleysa veljarasál, ið av sjálvsögðum orsökum hevur tókt núverandi landsstýri endamálsleyst. Men Fólkaflokkurin var sjálvsagt uttan ábyrgd av afturvendandi keglinum um samgonguslit við

meira. Sambandsins var skuldin aleina, meðan Sjálfstýrisflokkurin tíðast av Fólkaflokkinum hevur verið mettur sum verandi uttanfyri hetta teir nevna samgongu.

Hetta vána lag hevur nívt Sambandsflokkinn — og tað við vissum rætti. Hesin vil eisini hava framskundað val, men ikki so beinanvegin. Prusini hjá landsins størsta flokki verða av erksivni leiðarans mett verandi so greiflig, at langtíðarviðgerð sigst vera neyðug. Álvaratos, er henda metan av sær sjálvum ikki heldur »ovurhátíðarlig«. Er hetta nýtilig undanfarsla fyri at frásiga sær rætt til og ábyrgd av landsins politikkí fram-yvir. Heldur skuldu beisku royndirnar av galdandi landsstýrissamstarvi bún- að henda flokk so mikið, at hesin visari av royndunum mátti hættað sær at dugna einhvøjrari skilabetri samgongu eftir komandi lögtingsval.

Fyrstandandi samúligt val til Fólkaflokkinn verður hvussu víkir og vendir burturpill av atkvøðum, um so er, at veljarin við valið eisini ger sær tankar um val av møguligum

landsstýri. Tí í hansara núverandi líki eru tað helst fáir sámuleika-politikarar, ið vilja flættast við henda flokk. Møguleikar fyri samgonguluttøku eru helst foknir goða tíð fram-yvir, og gita vit, at hetta ikki kann verða talan um uttan so, at flokkurin einsamallur hevur einhvøjr meirluta. Hetta vil við øðrum orðum siga einareði. Men til tess at náa hetta má annað og meiri óhugnaður til enn eitt »gott kríggj«.

Sjálfstýrisflokkurin hevur seinastu árin antin sitið í andstöðu ella virkað sum klipi hjá teimum, sum søgdu seg kunna nýta hann. Líka fegnir hvørjir teir vóru, ið klipast skuldu saman. Jánkasliga steivið »stig fyri stig« er alsamt niðurlagið — um tað er fram ella aftur, er av minni týðningi. Men hóast tilvildarlíga leiklut floksins seinastu árin, so er hetta flokkur, vit framvegis ána samúligt kor í feroyskum politikkí.

Verunliga tjóðveldis-stevnan er greið, men rikni politikkur floksins seinastu árin so miðleysur, at hann eftir komandi val neyvan heldur man